

Peri anı

Yavuz DEMİRKIRAN

Peri anı

Yavuz DEMİRKİRAN

Lily orman yolunda seke seke yürüyor, kırmızı lastik çizmeleri su birikintilerine şıp şıp basıyordu. Sarı yağmurluğu her adımda hışırdıyor, bez çantası omzunda zıplıyordu. Gülümsedikçe burnundaki çiller oynasıyordu. Bugün hazine bulma günü gibiydi. Ormanda gizli şeyler bulmayı çok severdi ve ilerideki dere ona macera vaat ediyordu.

Fokur fokur akan derenin kenarında, çamurun içinde bir şey parıldadı. Lily dizlerinin üstüne çöktü ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Başparmağından büyük olmayan minik bir gümüş çan, yumuşak toprağa yarı gömülü duruyordu. Onu elbisesine silerek temizledi. Küçük bir ay gibi parlıyordu. Minik bir sapı sayesinde bir kurdeleye asılabiliyordu. Lily'nin ela yeşili gözleri hayretle kocaman açıldı.

Çanı usulca çaldı. Çın çın! Suyun üzerinde bir ışık parıltısı döndü. İşte orada, saydam kanatlarıyla çırpınan, serçe büyüklüğünde bir peri vardı. Nane yeşili yaprak elbisesi çiğ damlası boncuklarla parlıyor, gümüş beyazı saçlarında minik beyaz çiçeklerden bir taç duruyordu. 'Merhaba Lily,' dedi peri yumuşak bir sesle.

Lily'nin ağız bir karışık açık kaldı. 'Adımı nereden biliyorsun?' diye sordu. Peri, minik çingiraklar gibi bir kahkaha attı. 'Bana çan söylüyor. Sana küçük bir iyilik yapmak için buradayım. Ne istersin?' Lily uzun uzun düşündü. 'İp atlama ipim daha hızlı dönebilir mi?' diye sordu. Peri elini salladı ve çan sıcacık bir ışıkla parladı.

Eve döndüğünde Lily'nin ipi o kadar hızlı dönüyordu ki vınlıyordu. Zıpladı da zıpladı, yanakları pembeleşene kadar. 'Bu şimdiye kadarki en güzel çan!' diye bağırdı. Ertesi gün çanı yine çaldı. 'Cebim çilekli şekerle dolsun!' Peri belirdi ve gülümsedi, Lily'nin çantası şekerlerle doldu. Hiçbirini paylaşmadı, hepsini kendi yedi.

Lily her şey için canı çalmaya başladı. Daha büyük bir köpük çubuğu, daha yükseğe uçan bir uçurtma ve arkadaşlarını güldüren bir şapka istedi. Peri her seferinde tatlı bir gülümsemeyeyle dileğini yerine getirdi. Ama Lily, perinin biraz daha sessizleştiğini ve canın ışığının biraz daha soluklaştığını fark etti. Buna pek aldırmadı.

Bir öğleden sonra kara bulutlar ormanın üzerine çöktü. Uzaklarda gök gürledi ve rüzgâr ağaçları sarstı. Lily yağmurluğunu sıkıca üstüne çekti ve yolda hızla yürüdü. Yaşlı meşe ağacının yanında korkmuş bir meleme sesi duydu. Bir şey dertteydi. Sese doğru koştu, kırmızı çizimleri ıslak yapraklarda kayıyordu.

Meşenin altında genç bir geyik tuzağa düşmüştü. Düşen dallar ince bacaklarına dolanmış, örgülü bir sarmaşık tasma sıkıca takılmıştı. Yavru geyiğin yumuşak kızıl kahverengi tüyleri sıırıslıklamdı ve beyaz benekleri minik su birikintileri gibi görünüyordu. Kocaman kara gözleri korkudan fal taşı gibi açılmıştı. Ayağa kalkmaya çalıştı ama kıpırdayamadı.

'Endişelenme küçüğüm,' dedi Lily yumuşak bir sesle. Dalları çekiştirdi ama çok ağır ve dolaşıktılar. Rüzgâr uludu ve yağmur bardaktan boşanırcasına yağdı. Lily'nin kalbi hızla çarpıyordu. Geyiği tek başına kurtaramazdı. Sonra çantasındaki gümüş çanı hatırladı. Elleri titreyerek onu çıkardı.

Lily anı var gücüyle çaldı. ın ın! Peri bir ışık parlamasıyla belirdi, kanatları pırıl pırıl parladı. 'Lütfen yardım et!' diye bağırdı Lily. 'Geyik tuzağına düşmüş!' Peri korkmuş yavruya baktı ve başını salladı. 'anın büyüsü, yardıma muhtaç birine yardım etmek için kullanıldığında güçlenir,' dedi. 'İzle.'

Peri elini salladı ve altın parıltılar aşağı süzüldü. Dallar usulca havalandı ve sarmaşık tasma gevşedi. Genç geyik kendini kurtardı ve titrek bacaklarıyla ayağa kalktı. Lily'nin eline burnunu sürttü, kara gözleri minnetle doluydu. Peri gülümsedi. 'Çanı başkaları için kullandın Lily. Onun gerçek amacı bu.' Lily göğsünde bir sıcaklığın yayıldığını hissetti.

Peri açıkladı: 'Gümüş çan, yardıma muhtaç olanlara yardım etmek için yapıldı. Onu iyilik için çaldığında büyüsü güçlenir. Ama yalnızca kendin için çaldığında büyü solar.' Lily çana baktı. Şimdi her zamankinden daha parlak parlıyordu. 'Özür dilerim,' dedi. 'Anlamamıştım.' Peri elini okşadı. 'Şimdi anladın.'

Fırtına geçti ve güneş bulutların arasından göründü. Genç geyik Lily'ye yine burnunu sürttü, sonra ormana doğru sıçrayarak uzaklaştı. Lily onun gidişini izledi. Peri yanında havada süzülüyordu. 'Senin kalbin iyi Lily. Çanı başkalarına yardım etmek için kullanmaya devam et, ışığını asla kaybetmez.' Lily başını salladı ve çanı göğsüne yakın tuttu.

O günden sonra Lily gümüş çanı her yere taşıdı. Onu kaybolan bir tavşanın evini bulmasına, bir kuş yuvasını onarmasına ve bir kaplumbağayı gölete geri götürmesine yardım etmek için kullandı. Her seferinde peri belirdi ve çan pırıl pırıl parladı. Lily ormanda iyi kalpli kız olarak tanındı.

Bir akşam peri, derenin kenarında Lily'yi ziyaret etti. 'Pek çok kişiye yardım ettin,' dedi. 'Çanın büyüsü her zamankinden daha güçlü.' Lily gülümsedi. 'Başkalarına yardım etmek bana herhangi bir ikramdan daha mutlu hissettiriyor,' dedi. Peri başını salladı. 'İşte en büyük büyü bu.'

Lily gümüş çanı boynundaki bir kurdeleye taktı. Onun tatlı çınlaması ona perinin sözlerini hatırlattı. İyiliğin ve başkalarına yardım etmenin ilgi çekmekten daha ödüllendirici olduğunu öğrendi. Orman daha aydınlık görünüyordu ve Lily'nin kalbi dopdoluydu. Çanı her zaman yardıma muhtaç olanlara yardım etmek için kullanacağını biliyordu.